

Paris

18-6-1965

Igen Tisztelt Kedves Professor Úr!

Nagyon köszönöm kedves levelet, örömmel olvastam sorait. Özalp többször keresett, de csak a héten talált itthon. Tegnapelőtt meghívott hozzájuk és bemutatatta feleségét, aki igazán helyes és kedves. Nagyon jó pilafot is főzött, úgy látom már felig török.

Thözben Fekete professor úrtól is kaptam levelet, nagyon tetszett neki a törökországi út, igen örülök, hogy sikerült. Igazán nagy hálaival tartozunk, hogy Professor úr ezt lehetővé tette.

Itt most dolgozom a Bibliothèque Nationale-ban és az École des Langues Orientales könyvtárában. A könyvem a jövő év őszén fog megjelenni. Az École Pratique des Hautes Études (Sorbonne) fogja kiadni. Találkoztam Bazin úrral is, de ő valahogy nagyon franciásan udvarias ember.

Makkai úr és még két másik történész kollega szintén itt van. Együtt járunk múzeumba és vasárnaponként kirándulni. Sajnos Makkai úrtól azóta egyszer sem hallottam említeni a budai tahrir-t. Igaz ő nagyon sokfelét dolgozik, minden munkáért lelkesedik, de minden tervének megvalósulásához bizony nem mindig marad ideje. Azt hiszem a budai tahrir defterek kiadását is igen nagyra tervezte. Mint tetszik emlékezni ő, mind az öt دفتر kiadását tervezte, igaz, hogy ez nekem jelentene sok munkát, de azért Makkai úrnak sem kéveset, mert ahogyan számoltam, ha ez könyvben megjelenik több lesz 1000 oldalnál, ami pedig a Türk Tarih Kurumu-nak is sok. A Magyar Tudományos Akadémia annak is nagyon örülné, ha a Türk Tarih Kurumu csak egyetlen budai tahrir deftert is kiadná, mert ez is igen szép dolog volna. Tülsönösen,

ha ez a kiadvány megjelenhetne Kanuni jubileumára, 1966-ban. Éppen
erre ~~én~~ sokkal realisabbnak tartom. Professor úr tervét, mely
szerint legfeljebb!! ^(de inkább csak egyet) csak két táhír deftert adnánk ki, kritikai
kiadásban! Ez volt Professor úr terve. Én má' dolgotam is rajta.
A Makkai úr terve azonban túl komplikált, az öt defterhez még
a magyar emyag is jönne. Azt hiszem úgy sohasem lesz meg. Én
magam szinte nem is nagyon akarom kérdezni tőle, hogy gondol-e
a budai táhír defterre, mert látom annyira el van foglaltva. És
most, mint hallom tőle az őssel e mellett az állása mellett
a szegedi egyetemen, mint docens is tanít majd. A bécsi kon-
gressusra Makkai úr menni fog (ért a docensi állást, ha ő
nem sőt róla, kérem ne tessen emléteni), sajnos én nem tudok
menni, mert úgy van, hogy az őssel vagy télen Thairóba kü-
denek és így annyi felé nem utarhatom, mert nem kaphatok
annyi szabadságot. Pedig nagyon szerettem volna Professor
úrral találkozni, hogy a budai táhír defter kiadását véglege-
sen megbeszéljük, ha Professor úr és a Türk Tarih Kurumu to-
vábbra is gondolt a kiadására. Én örömmel csinálnám Professor
úr elgondolása szerint, és mint hogy má' dolgotam rajta, azt hi-
szem hamarosan elkészülhetnék vele. Professor úr ma a világon Kanuni
korának a legkiválóbb ismerője és ha azt az ismeretét, amit a vilájében
organizációjáról tud, a bevezetőben leírná, azt hiszem igen
szép kiadvány lehetne. Tessen megírni dolgozom-e rajta, ha haza megyek?

Rúzsás úr igen örült Professor úr cikkének! Azt hiszem na-
gyon örülné, ha egyszer alkalmat találhatna, hogy meghívja
Professor urat a pécsi Dunántúli Tudományos Intézethez. Rúzsás
úrral nagyon meleg barátságban vagyok, örülnék, ha Professor
úr közelebről megismerne. Nagyon jó volna, ha az őssel megír
csak el tudna jönni Professor úr, tessék rá időt szakítani.

Kézcsókom süves tolmácsolását kérvé, kedves levelét
és jó híreit várom, minden jót kíván, tisztelettel és szeretettel
üdvözlöi Professor urat, őszinte híve

Káldy-Nagy Gyula

P. P. Pécsben lehet, hogy csak

július 5-ig maradok.

Budapest, 1965. július 24.

Igen Tisztelt Kedves Professzor Ur!

Örömmel kaptam kedves levelét, de egy kicsit késve itt Budapesten. Párizsból július 5-én elindultam Marseillebe és Nizzán, Montecarlón és Velnceén át jöttem haza. Majd néhány napra szüleimet látogattam meg Nagydémen. Így most vettem kézbe a levelet. Babics professzor urat azonnal kerestem, de szabadságon ^{van} és csak augusztus 20-án jön vissza Budapestre. Beszéltem azonban a titkárnőjével, aki nagyon jól emlékszik Professzor urra és biztosított, hogy ha szükséges a Babics professzor ur meg fogja operálni, azt hiszem erre egészen nyugodtan számíthatunk. Érdeklődtem egyébként a kórházi költségek felől is, egy külföldi betegnek naponta kettőszáz forintot kell fizetnie (apénzt azonban itt kell beváltani, tehát külföldi valutát kell hozni, száz török líráért kettőszázhusz forintot fizetnek). Ebben az összegben a kórházi ellátás és ápolás és gyógyszer van beszámítva, ezenkívül van az operáció, ami úgy gondolom ezer forint körül van. Ahogyan mondták husz napig kell körülbelül a kórházban feküdni, tehát a költség ötezer forint körül lehet s ezenkívül az operáló orvosnak még külön honoráriumot is szoktak adni. Ezt csupán tájékoztatásnak irtam le, hogy ismerje Professzor ur a körülményeket. Ha tetszik kívánni augusztus 20. után amikor megjön Babics professzor ur beszéljek vele és a bécsi címére megírom Professzor urnak a válaszát, de azt már most is egészen biztosra lehet venni, hogy vállalja az operációját. Ő nagyon kiváló orvos,

gyakran szoktak jönni hozzá küldöldiek operációra.

Makkai ur és Molnár ur most szintén szabadságon vannak és csak augusztusban lesznek Budapesten, így nem tudom most megérdeklődni, hogy milyen előadást tartanak. Sajnos én Bécsbe nem tudok menni, dehát Professzor ur ugyis jön ide Budapestre és akkor megbeszéljük a budai tahrir defter ügyét; de Bécsben Makkai ur ott lesz és vele már ott lehet beszélni. Én nem találkoztam vele mióta megjöttem, de augusztusban beszélek vele.

A Ruzsás ur nagyon derék ember, kérem ne tessék rá haragudni. Szabad legyen megemlítenem azt a dolgot, hogy az a tény, hogy a törökök Szigetvárnál megverték bennünket és ennek ellenére az erről szóló emlékkönyvben egy török professzor cikket az mindenképpen nagy előrehaladás az együttműködés felé és ez a fődolog. Lehetséges talán a cikkben voltak olyan részek - én nem tudhatom - amit mi magyar szemmel másként gondolunk és Ruzsás ur azt a részt a békeség kedvéért kihagyta, mert hiszen a cél az, hogy közelebb kerüljünk egymáshoz. És meg vagyok győződve, hogy ezt a kiigazítást Ruzsás ur a legnagyobb jószándékkal tette, hiszen igen örült és nagy megtiszteltetésnek vette, hogy professzor ur cikket ír az emlékkönyvbe.

Nagyon nagyon örülnék, ha mielőbb láthatnám kedves Professzor urat, az operáció miatt ne tessék aggódni, azt Babics professzor ur nagyszerűen el fogja végezni és ha szabad említenem itt vagyok én is és talán nem is kellene mondanom, hogy mindebben a legnagyobb örömmel leszek a segítségére. Levelét, jó híreit és bécsi címét várva, minden jót kívánok és kérem kézsókom szives tolmácsolását, Sok szívélyes üdvözléssel, szeretettel és tisztelettel köszönti őszinte hiva

Lakoimem: Budapest, XI. Villányi ut 28/a. II. 3.

Káldy-Nagy Gyula